

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 69. Fleuryus Cardinalis ob pacis studium de Ecclesia & Francia optime
meritus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

§. LXIX.

*Fleuryus Cardinalis ob pacis studium
de Ecclesia & Francia optime
meritus.*

Inter turbidas rerum vicissitudines, quibus tam Ecclesia Gallicana, quam Franciæ Regnum per tot jam lustra agitabatur, nullius sollicitudo ardentius occupabatur, quam Fleury Cardinalis, qui in reddenda tam Ecclesiastica, quam politica pace assiduum impendit studium: Res equidem in componendis Ecclesiæ dissidiis per Quesnellitas excitatis, minus ac spes ferebat, ex animi sententia processit, magis tamen exoptatum habuit exitum immensus pene labor, quem Fleuryus in concilianda pace inter Cæsarem & Galliarum Regem per plures annos adhibuit; huic enim velut præcipuo Mediatori tota Christiana respublica redditæ tranquillitatis felicitatem in acceptis retulit, & ipsemet Ludovicus XV. Franciæ Rex Fleuryum pristinæ inter Principes amicitæ restauratorem, & populi salutem deprædicavit, ac æquissimum censuit, ut bene de Regno meritis fidelitatis ac laboris sui ampla ferret præmia. Eapropter eidem indulgit, ut de omnibus beneficiorum Ecclesiasticorum

corum redditibus, qui viginti quinque Sæc. XVIII.
 Ludoviorum aureorum millia æqua- A. C. 1736.
 bant, pro arbitrio in Agnatorum favo-
 rem libere disponere posset: Ejus quo-
 que Agnatum Marchionem de Perpigniano Rex Ducem ac Franciæ Parem nominavit, concessumque diploma Regium die decima quinta Maij ad tabulas referri jussit, voluitque, ut præfatus Marchio deinceps Fleuryus *Dux* nominaretur, ejusque prædium Perpignianum titulo Fleuriani Ducatus ornaretur, adjectis quoque pluribus aliis prædiis huic Ducatui vicinis: Enimvero Cardinalis Ludovico Regi ob tam liberalem munificentiam grates repensurus Versalias contendit, tenero ipsius Regis complexu honoratus, mundanæ tamen pompæ pertæsus, ac imminētis mortis memor, nil avidius, quam animæ suæ quietem anhelabat, ea de causa in Parisinæ Cathedralis cæmeterio sibi locum selegerat pro extruendo sacello, in quo ossa sua tumulo contegi curaret; utque vita ab aulico strepitu vacua, piisque exercitiis sese ad extremam luctam accingere posset, Regi supplicabat, quatenus politicæ administrationis onus deponere, sibi liceret. Attamen Rex, cum illum fraterno veluti amore complecteretur, eumque ceu Ministrum ceteros longis inter-

Sæc. XVIII.
A. C. 1736.

intervallis antecellentem respiceret, al-
latis rationibus tantum effecit, ut Cardi-
nalis in Regis Regnique utilitatem obse-
quiumque ulterius suas vires & operam
impendere polliceretur; unde imperium
per manus Regis denuo traditum, nul-
lo, quod sane mireris, auctoritatis
summæ rivali, diuturna securitate ul-
que ad obitum suum tenuit. Sub idem
quoque tempus Clemens cum eo ege-
rat de instaurandis renovandisque edi-
ficiis, quæ Ludovicus XIV. contra Hu-
gonotas seu Calvinistas in occulto la-
tentes tulerat.

§. LXX.

*Historia de Concilii Tridentini versio-
ne a P. Courayero concinnata.*

Hoc item anno nova tempestas in P.
Courayerum coorta est. Illius oc-
casio erat hæc: Jam priori Sæculo
Paulus Sarpus Servita Venetæ Rei-
publicæ Theologus Tridentinæ Synodi
Historiam ediderat, malignis ac per-
niciosis reflexionibus inspersam, quæ
nihilominus in varia idiomata fuit
translata: Hanc ut denuo notis illust-
ratam Gallice redderet, Wilhelmina
Carolina Magnæ Britanniæ Regina Pe-
tro Francisco Le Courayer e Galliis in
An-